तेवक्रमितःपूर्वंकदाचिदपिवितिलकंनपश्यामि संरंभेणकोपावेशेनभीमंभयंकरम् अविमृष्टमनुज्वलम् अपेतरागंस्नेहशून्यम् तथातेसुजातौशोभ
नौस्तनावपिशोकाश्रुभिरुपहतौनपश्यामि तथाबिंबफलाकारमधरंच विगतःकुंकुमपंकतुल्यस्तांबूलरागोयस्मात्तादृशं नपश्यामि इदानींकुतएवं
जातमितिशेषःपाठांतरेएवंभूतंमुखंस्तनौचपश्यन् शंनविंदामीत्यन्वयः विगतःकुंकुमपंकरागोयाभ्यामितिस्तनयोर्विशेषणम् ॥ २५ ॥ तत्तस्मा
त्कृतंकिल्बिषमपराधोयेन तस्यकिल्बिषमेवाह स्वैरंस्वातंत्र्येणत्वामपृष्ट्वामृगयांगतस्य देवोदेवनंक्रीडातांरातिददातीतिदेवरःकांतः तंकामवेगेनवि
स्रस्तंगतंपौंस्त्वंपौरुषंधैर्यंयस्यतम् उशतीकामयमाना कृत्येकर्तुंयोग्येअर्थेकानभजेत ॥२६॥ इतिचतुर्थेटीकायांषड्विंशोऽध्यायः॥२६॥ ॥७॥
सप्तविंशेप्रियापुत्राद्यासक्त्याविस्मृतात्मनः कालकन्याद्युपाख्यानैर्जरारोगाद्युदीर्यते ॥ १ ॥ तदेवंजीवस्यानुनयादिकथासौंदर्येणात्यंतमुपाधिव

वक्रंनतेवितिलकंमलिनंविहर्षंसंरंभभीममविमृष्टमपेतरागम् ॥ पश्येस्तनावपिशुचोपहतौसुजातौबिंबा
धरंविगतकुंकुमपंकरागम् ॥ २५ ॥ तन्मेप्रसीदसुहृदःकृतकिल्बिषस्यस्वैरंगतस्यमृगयांव्यसनातुरस्य ॥
कादेवरंवशगतंकुसुमास्त्रवेगविस्रस्तपौंस्त्वमुशतीनभजेतकृत्ये॥२६॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतु
र्थस्कंधेपुरंजनोपाख्यानेषड्विंशोऽध्यायः॥ २६॥ ॥७॥ नारदउवाच इत्थंपुरंजनंसध्यक्वश
मानीयविभ्रमैः॥ पुरंजनीमहाराजरेमेरमयतीपतिम्॥ १॥ सराजमहिषींराजन्सुस्नातांरुचिराननाम्॥
कृतस्वस्त्ययनांतृप्तामभ्यनंददुपागताम् ॥ २॥ तयोपगूढःपरिरब्धकंधरोरहोऽनुमंत्रैरपकृष्टचेतनः॥ नका
लरंहोबुबुधेदुरत्ययंदिवानिशेतिप्रमदापरिग्रहः॥ ३॥

श्यत्वमुक्त्वातन्निमित्तांसंसारपरंपरांनिरूपयितुमाह इत्थमि
ति अत्रचप्रतिपदंकथंचिदध्यात्मपक्षेपियोजयितुंशक्यमेव श्रीनारदेनतुजीवस्यस्त्रीपुरुषवासनादार्ढ्येनविचित्रासंसृतिर्भवतीत्येतावदेवकथाता
त्पर्यंदर्शितम् क्वचित्पुमान्क्वचिच्चस्त्रीक्वचिन्नोभयमंदधीः देवोमनुष्यस्तिर्यग्वायथाकर्मगुणंभवइतिवदता तत्रादौपुंस्त्वेनसंसृतिरध्यायत्रयेणोक्ता
ततश्चैकेनाध्यायेनस्त्रीत्वेनसंसृतिंप्रदर्श्येश्वरप्रसादलब्धज्ञानेनमोक्षइत्युक्तम् ततस्तदेवयथोपयोगंव्याख्यातमितिपंचाध्यायारंभःप्रतीयते प्रतिपद
मध्यात्मयोजनातुदुर्घटानिःप्रयोजनाचेति स्वप्रौढिख्यापनमनादृत्ययथोपयोगमेवव्याख्यास्यामः सध्यक्सम्यक्विभ्रमैर्विलासैः ॥ १ ॥ कृतं
स्वस्त्ययनंमंगलंकुंकुमसिंदूरादिभिर्यस्यास्ताम् ॥२॥ उपगूढःपरिरब्धःपरिरब्धाकंधरातस्यायेन रहएकांतेअनुमंत्रैः अनुकूलैःगुह्यभाषणैः अपक
ष्टाचेतनाविवेकोयस्य कालरंहःआयुर्व्ययम् प्रमदैवपरिग्रहोनज्ञानसाधनंयस्य ॥ ३ ॥